

**Prezidentas
Henris B. Airingas**

Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Viešpaties balsas

Doktrinos ir Sandorų knygoje visi žmonės kviečiami įsiklausyti į Viešpaties Jėzaus Kristaus balsą (žr. DS 1:2, 4, 11, 34; 25:16).

Joje apstu žinių, įspėjimų ir paraginimų, apreikštų išrinktiems pranašams. Iš šių apreikšimų galime matyti, kaip į mūsų tikėjimo maldas Dievas gali atsakyti pamokymo, ramino ir įspėjimo pranešimais.

Per maldas stengiamės sužinoti, ko Dievas norėtų, kad darytume, ką turime daryti, kad rastume ramybę ir laimę šiame bei ateinančiame gyvenime, ir kas mūsų laukia. Doktrinoje ir Sandorose apstu atsakymų į tokius klausimus, užduotus tiek paprastų žmonių, tiek nuolankiai besimeldusių pranašų. Jie gali suteikti mums vertingų pamokymų, kaip gauti atsakymus į klausimus dėl savo laikinosios gerovės ir amžinojo išgelbėjimo.

Svarbiausia yra nuolankumas ir tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Oliveriui Kauderiui Viešpats taip atsakė dėl jo noro padėti versti Mormono Knygą: „Atmink, kad be tikėjimo tu nieko negali padaryti; todėl prašyk su tikėjimu. Nejuokauk su šiais dalykais; neprašyk to, ko nederėtų“ (DS 8:10).

Doktrinoje ir Sandorose Viešpats ne kartą reikalauja tikėjimo bei nuolankumo prieš suteikdamas pagalbą. Viena vertus, Jis taip daro todėl, kad Jo atsakymai gali būti kitokie nei tikėjomės. Be to, juos ne visada bus lengva priimti.

Bažnyčios istorija ir mūsų protėvių potyriai iliustruoja šią tiesą. Mano prosenelis Henris Airingas, 1855

metais išgirdęs sugrąžintosios Evangelijos žinią, karštai meldėsi, kad sužinotų, ką jis turėtų daryti. Atsakymas atėjo sapne.

Jis sapnavo, kad sėdi už stalo su vyresniuoju Erastu Snou iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo ir su vyresniuoju Viljamu Braunu. Vyresnysis Snou maždaug valandą mokė Evangelijos principų. Tada vyresnysis Snou tarė: „Jėzaus Kristaus vardu aš įsakau tau pasikrikštyti ir tave pakrikštys šis žmogus [vyresnysis Braunas].“¹ Mano šeima yra dėkinga, kad Henris Airingas turėjo pakankamai tikėjimo ir nuolankumo, kad ryte, 7:30, vyresniojo Brauno būtų pakrikštytas lietaus vandens talpykloje, Sent Luise, Misūrio valstijoje, JAV.

Atsakas į jo maldą neatėjo iš Viešpaties girdimu balsu. Jis atėjo nakties sapne ir regėjime, kaip tai atsitiko Lehiui (žr. 1 Nefio 8:2).

Viešpats mus mokė, kad atsakymai gali ateiti ir kaip jausmai. Doktrinoje ir Sandorose Jis mokė Oliverį Kauderį: „Štai aš tau pasakysiu tavo prote ir tavo širdyje, Šventąja Dvasia, kuri nužengs ant tavęs ir kuri apsigyvens tavo širdyje“ (DS 8:2).

Ir Jis taip padarė Oliverį Kauderį: „Argi aš nekalbėjau ramybės tavo protui tuo klausimu? Kokį didesnį liudijimą tu gali gauti, nei liudijimą iš Dievo?“ (DS 6:23).

Iš Doktrinos ir Sandorų, Bažnyčios istorijos ir Henrio Airingo užrašų iš misijos, į kurią išvyko po krikšto, pasimokiau, kad atsakymai gali būti juntami kaip ramybė ir kaip įspėjimai.

1857 m. balandį vyresnysis Parlisis P. Pratas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo dalyvavo konferencijoje, vykusioje dabartinėje Oklahomos valstijoje, JAV. Henris Airingas užrašė, kad vyresniojo Prato „protas buvo apimtas niūrių minčių..., nematė nei ateities, nei išeities.“² Henris aprašė šią liūdną žinią iš karto po Apaštalo nužudymo. Vyresnysis Pratas išvyko į kelionę nepaisydamas pavojaus nuojautos, kaip kad pranašas Džozefas nuvyko į Karteidžą.

Liudiju, kad Viešpats visada atsako į nuolankias tikėjimo maldas. Doktrina ir Sandoros bei mūsų asmeninė patirtis mus moko, kaip atpažinti tuos atsakymus ir priimti juos tikėjimu, ar tai būtų nurodymas, tiesos patvirtinimas ar įspėjimas. Meldžiu, kad visada klausytume ir atpažintume mylinčio Viešpaties balsą.

IŠNAŠOS

1. „The Journal of Henry Eyring: 1835–1902“ (neskelbtas autoriaus rankraštis).
2. „The Journal of Henry Eyring: 1835–1902.“

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

1. Pagalvokite, ar nevertėtų drauge perskaityti šios žinios pastraipų apie maldą. Prieš skaitydami paprašykite šeimos narių atidžiai klausyti, kaip Dievas atsako į maldas. Apsvarstykite liudijimą apie maldos svarbą.

2. Doktrinoje ir Sandorose apstu atsakymų į besimeldžiančių žmonių klausimus. Kas būtų, jei atsakymai į jų klausimus (apreiškimai) nebūtų užrašyti? Paskatinkite šeimą išmokti atpažinti Dvasios kuždesius ir sekti jais. Savo mintis apie maldą jie gali užrašyti savo dienoraščiuose.

JAUNIMAS

Dvasios kuždesių klausymas

Marija Izabelė Molina

Vieną naktį mano jauna pusseserė išbėgo iš namų, taigi aš nuskubėjau jos ieškoti. Vairuodama meldžiau Dvasios pagalbos. Žinojau, kad Dievas atsakys ir nukreips mane, tad stengiausi klausytis Dvasios kuždesių. Bet nieko neišgirdusi ėmiau nusivilti ir pamaniau, kad Dvasia man nekalba.

Nors norėjau važiuoti ieškoti toliau, jaučiau, kad turėčiau pasilikti netoli pusseserės namų. Taigi

nusprendžiau tą vietovę apvažiuoti dar kartą. Sustojusi prie sankryžos, pamačiau einančios mergaitės siluetą. Aš radau savo pusseserę!

Išlipau iš automobilio ir bėgdama prie jos supratau, kad mane visą laiką vedė Dvasia, padėdama pajusti, kad turiu pasilikti toje vietoje. Kadangi tikėjausi išgirsti tylų balsą, beveik nekreipiau dėmesio į Dvasios kuždesius. Tada supratau, kad dažniausiai neišgirsime balso, bet jausime įkvėptus jausmus širdyje.

Buvau tokia dėkinga už Dvasios vedimą. Tikrai Jis visada šalia! Raštuose rašoma: „Šventoji Dvasia bus tavo nuolatinė bendražygė“ (DS 121:46).

Jei esame verti Dvasios vadovavimo ir skiriame Jai dėmesį, galime būti įrankiais Dievo rankose daryti gera daugeliui žmonių. Turėdami nuolatinę bendrystę su Dvasia, žinosime, kur turėtume eiti.

VAIKAI

Maldos nuotykių

Prezidentas Airingas moko, kad į maldas gali būti atsakyta daugeliu būdų. Tyrinėdami Raštus, kad rastumėte kai kuriuos iš tų būdų, galite patirti nuotykių.

Panagrinėkite kiekvieną žemiau nurodytą Raštų ištrauką. Savo dienoraštyje parašykite keletą žodžių, apibūdinančių, ką šios ištraukos sako apie atsakymus į maldą.

Savo dienoraštyje galite aprašyti ir savo asmeninius potyrius apie tai, kaip į maldas buvo atsakyta.

Jono 14:26

Doktrinos ir Sandorų 6:22–23

Doktrinos ir Sandorų 8:2

Doktrinos ir Sandorų 9: 8–9

Patarlių 8:10–11

Tikėjimas, šeima, parama

Misionieriškas darbas

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Pastarųjų dienų šventieji yra išsiųsti darbuotis Viešpaties vynuogyne dėl žmonių sielų išgelbėjimo (DS 138:56). Tai apima ir misionierišką darbą. Mums nereikia oficialaus pašaukimo į misiją, kad dalintumės Evangelija. Mus supa kiti žmonės, kurių gyvenimai bus palaiminti per Evangeliją, ir, kai būsime pasiruošę, Viešpats mus panaudos. Lankančios mokytojos gali priimti savo dvasines atsakomybes ir padėti „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39).

Kai Džozefas Smitas 1842 m. suorganizavo Paramos bendriją, jis pasakė, kad moterys turi ne tik rūpintis vargšais, bet ir gelbėti sielas.¹ Tai yra ir mūsų tikslas.

„Viešpats ... patiki tiesos liudijimą tiems, kurie dalinsis juo su kitais, – sakė prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas, antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje. – Be to, Viešpats tikisi, kad Jo Bažnyčios nariai visada atvers savo burnas, kad džiugiai pasidalintų Evangelija“

(DS 28:16). ... Kartais viena liudijimo frazė gali nulemti tokius įvykius, kurie paveiks kažkieno gyvenimą amžiams.“²

Iš Raštų

Doktrinos ir Sandorų 1:20–23; 18:15; 123:12

Iš mūsų istorijos

Olgos Kovarovos iš buvusios Čekoslovakijos istorija yra mūsų Paramos bendrijos narės misionieriško darbo pavyzdys. 1970 metais Olga studijavo doktorantūroje ir troško dvasingesnio gyvenimo. Ji atkreipė dėmesį į 75-rių metų pastarųjų dienų šventąjį Otakarą Vojkuvką. „Jis atrodė kaip septyniasdešimt penkerių, bet širdyje – jautėsi esąs aštuoniolikos ir buvo kupinas džiaugsmo, – sakė ji. – Tuo cinizmo laikotarpiu Čekoslovakijoje tai buvo labai neįprasta.“

Olga paklausė Otakarą ir jo šeimą, kaip jie rado džiaugsmą. Jie supažindino ją su kitais Bažnyčios

nariais ir davė Mormono Knygą. Ji godžiai ją perskaitė, o netrukus buvo pakrikštyta ir patvirtinta. Nuo to laiko Olga darė gerą įtaką politinės spaudos ir religinio persekiojimo pasaulyje. Savo mažame skyriuje ji tarnavo kaip Paramos bendrijos prezidentė ir padėjo gelbėti kitų sielas vesdama jas pas Kristų.³

IŠNAŠOS

1. Žr. *Bažnyčios prezidentų mokymai: Džozefas Smitas* (2007), 435.
2. Dieter F. Uchtdorf, „Waiting on the Road to Damascus,“ *Liahona*, May 2011, 76–77.
3. Žr. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 92–95.

Ką aš galiu padaryti?

1. Ar vadovaujuosi Šventosios Dvasios kuždesiais kai dalinuosi liudijimu su lankomomis seserimis?
2. Kaip padedu savo prižiūrimoms seserims mokytis Evangelijos?

Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.